

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en achtste kamer, op 24 april 1997 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997", heeft op 29 april 1997 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"(De) dringende noodzakelijkheid wordt gemotiveerd door het feit dat dit decreet tijdens de begrotingscontrole 1997 in het Vlaamse Parlement moet besproken worden. De aanpassing van de begroting moet vóór 30 juni goedgekeurd worden door het Vlaamse Parlement".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

.../...

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Uit het bij de adviesaanvraag gevoegde uittreksel uit de notulen van de vergadering van de Vlaamse regering van 22 april 1997 blijkt dat het voorontwerp van decreet gelijktijdig voor advies is toegestuurd aan de Raad van State, aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben door-gemaakt - nadat m.a.w. omtrent de ontwerpteksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerpteksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, in geval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoren vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijk

.../...

voorbehoud evenwel dat, indien de raadpleging van de SERV, de MINA-raad of de VLOR aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

2. De in het ontwerp opgenomen bepalingen hebben betrekking op zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

3. Wellicht mede wegens de moeilijkheid die hiervoren sub 2 is gesignaleerd, is in het ontwerp niet voldaan aan het vereiste van artikel 19, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, krachtens welke bepaling de decreten van het Vlaams Parlement moeten vermelden of ze gewest- dan wel gemeenschapsaangelegenheden regelen.

4. Luidens het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996, mag, wanneer verzocht wordt om

.../...

spoedbehandeling, het advies van de afdeling wetgeving zich beperken tot het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan. Overeenkomstig die bepaling onthoudt de Raad van State zich in beginsel ervan om, met betrekking tot ontwerpen die hem met een beroep op de spoedprocedure worden voorgelegd, formeel-legistieke of redactionele opmerkingen te maken.

Het voorliggende ontwerp werd evenwel met een zodanig gebrek aan zorgvuldigheid en precisie geredigeerd en miskent dermate de essentiële regels inzake formele wetgevingstechniek, dat de Raad van State zich verplicht gezien heeft terzake toch, zij het op niet-exhaustieve wijze, de aandacht te vestigen op een aantal flagrante tekortkomingen.

De stellers van het ontwerp blijken inzonderheid geen aandacht te hebben gehad voor :

- de regel dat in de inleidende zin van een artikel dat ertoe strekt wijzigingen aan te brengen in een bestaande bepaling, de te wijzigen regeling en de aard van de wijziging nauwkeurig moeten worden aangegeven en dat, meer bepaald, de te wijzigen akte met haar correct opschrift moet worden aangewezen en de nog geldende wijzigingen moeten worden vermeld welke eerder in de te wijzigen bepaling werden aangebracht (zie de opmerkingen bij de artikelen 13, 14, 15, 19, 22 en 32 van het ontwerp);

.../...

- de regel dat een bepaling die wijzigingen heeft ondergaan, wordt opgeheven in haar laatst gewijzigde vorm en dat inzonderheid de onderscheiden wijzigingen welke in die bepaling werden aangebracht, niet afzonderlijk mogen worden opgeheven (zie de opmerking bij de artikelen 19 en 20);
- de regel dat een bepaling die een bestaande regeling inhoudelijk wijzigt, als een wijzigingsbepaling moet worden geredigeerd, en niet als een autonome bepaling in het ontworpen decreet moet worden opgenomen (zie de opmerkingen bij de artikelen 25 en 32).

Ten slotte kan ook nog worden verwezen naar de opmerking bij artikel 17 in verband met de interne tegenpraak wat de inwerkingtreding van de ontworpen bepaling betreft, alsook naar de opmerking bij artikel 26.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Hoofdstuk I - Stedelijk beleid

De onderverdeling van dit hoofdstuk in één afdeling is overbodig en kan worden weggelaten.

Artikel 1

De ontworpen definitie van "inventarisatiedatum" is niet duidelijk en is bovendien niet volledig in overeenstemming met de uitleg die hierover in de memorie van

.../...

toelichting wordt verschaft. Bovendien valt te betwijfelen of het wel nuttig is een afzonderlijke definitie van deze term op te nemen in artikel 24 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996. De bedoelde term komt immers uitsluitend voor in het ontworpen artikel 43, derde lid, van het voornoemde decreet (artikel 8 van het ontwerp). Het zou dan ook volstaan in deze laatste bepaling de "inventarisatiedata" te vermelden op de wijze zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet.

Artikel 3

1. Luidens het bepaalde in de ontworpen volzin die zou worden toegevoegd aan artikel 32, tweede lid, van het voornoemde decreet van 22 december 1995 (artikel 3, 1°, van het ontwerp) geldt de kennisgeving van de gemotiveerde administratieve akte houdende vaststelling van de verwaarlozing aan een van de leden van de onverdeeldheid, als kennisgeving aan alle leden. De bedoelde kennisgeving doet rechtsgevolgen ontstaan. Ze verleent inzonderheid aan de mede-eigenaar het recht om binnen één maand na de kennisgeving de vaststelling van verwaarlozing te betwisten en binnen dezelfde termijn aan te tonen dat het gebouw of de woning geen ernstige zichtbare en storende gebreken en tekenen van verval vertoont.

Wanneer derhalve, zoals in het ontwerp, de kennisgeving wordt beperkt tot slechts één van de leden van de onverdeeldheid, druist dit niet enkel in tegen het principe

.../...

van de gelijke behandeling van die leden, doch wordt tevens afbreuk gedaan aan het recht van die leden om bijvoorbeeld de vaststelling van de verwaarlozing te betwisten. Artikel 3, 1°, van het ontwerp, moet derhalve worden geschrapt. Om dezelfde reden zal ook artikel 4, 1°, uit het ontwerp moeten worden weggelaten.

2. Men vulle de eerste volzin van het ontworpen artikel 32, laatste lid (artikel 3, 2°, van het ontwerp) duidelijkheidshalve aan met de woorden ", bedoeld in artikel 28."

Hoofdstuk III - Leefmilieu

Artikel 13

1. In paragraaf 1 van dit artikel schrijve men "artikel 35, inleidende zin," in plaats van "artikel 35, lid 1".

Voorts is het niet in overeenstemming met de terzake geldende wetgevingstechnische voorschriften om in een wijzigings- of vervangingsbepaling te schrijven dat een artikel, een paragraaf, een lid, of bepaalde woorden van een bepaling "dienen te worden" gewijzigd of vervangen. Er moet eenvoudig worden bepaald dat het betrokken artikel ... of de betrokken woorden "worden" gewijzigd of vervangen.

.../...

Die laatste opmerking geldt mutatis mutandis ook voor artikel 14, §§ 1 en 2, en voor de inleidende zin van artikel 15.

2. Paragraaf 2 van artikel 13 strekt ertoe het jaartal "1996" te vervangen door "1969". De rechtzetting van een dergelijke verschrijving hoeft niet het voorwerp uit te maken van een decretale wijzigingsbepaling, maar kan via de bekendmaking van een erratum gebeuren.

Mochten de stellers van het ontwerp de ontworpen bepaling toch wensen te behouden, dan dient erop te worden gewezen dat de beoogde wijziging betrekking heeft, niet op "ditzelfde artikel" (met name artikel 35 van het decreet van 20 december 1996) maar op "artikel 35ter, § 5, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996,". Bovendien zou die wijzigingsbepaling dan moeten worden opgenomen in artikel 14 van het ontwerp, dat immers eveneens betrekking heeft op artikel 35ter van de voornoemde wet van 26 maart 1971.

Artikel 14

Artikel 35ter, § 6, van de wet van 26 maart 1971 omvat slechts één lid. In paragraaf 1 van artikel 14 van het ontwerp is derhalve ten onrechte sprake van "de eerste alinea" van dat artikel 35ter, § 6.

.../...

De bedoelde paragraaf 6 van artikel 35ter werd in dat artikel ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996. Zulks dient uitdrukkelijk in de wijzigende bepaling te worden vermeld.

Paragraaf 2 van artikel 14 heeft eveneens betrekking op het meergenoemde artikel 35ter, § 6. In plaats van artikel 14 in te delen in paragrafen, moet het derhalve als volgt worden gestructureerd :

"Art. 14. In artikel 35ter, § 6, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1º de woorden "schriftelijk of persoonlijk" worden geschrapt;
- 2º de woorden "op datum van de uitvoerbaarverklaring van het kohier geniet" worden vervangen door ... (verder zoals in artikel 14, § 2, van het ontwerp)".

Artikel 15

1. Luidens de inleidende zin van dit artikel wordt aan artikel 35octies van de voornoemde wet van 26 maart 1971 een paragraaf 5 toegevoegd. Dat artikel 35octies, dat in de wet van 26 maart 1971 werd ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en werd vervangen bij het decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, omvat reeds vijf paragrafen. De inleidende zin van

.../...

artikel 15 moet derhalve worden aangepast in die zin dat een paragraaf 6 wordt toegevoegd. Bovendien moeten de nog geldende wijzigingen van artikel 35octies worden vermeld.

2. Blijkens de memorie van toelichting wordt met de ontworpen paragraaf 6 van artikel 35octies van de wet van 26 maart 1971 beoogd, door het retroactief invoeren van een overgangsregeling, "een aantal praktische invorderingsproblemen" met betrekking tot de heffing op de waterverontreiniging te verhelpen.

De gemachtigde van de regering heeft verduidelijkt dat die problemen voortkomen uit de wijziging welke in het invorderingssysteem voor de heffing op de waterverontreiniging werd aangebracht door het decreet van 25 juni 1992. Het oorspronkelijke systeem voorzag met name, naar analogie van wat geldt voor de indirecte belastingen, in het vereiste van een dwangbevel om te beschikken over een uitvoerbare titel. Sinds 1992 geldt daarentegen een systeem van inkohiering, naar het model van de directe belastingen. In een aantal nog niet afgesloten invorderingsprocedures met betrekking tot het heffingsjaar 1991 wordt nu aan de Vlaamse Milieumaatschappij, die belast is met de inning en de invordering van de heffing, tegengeworpen dat de heffing niet meer rechtsgeldig opgeëist kan worden, aangezien er geen kohier werd opgemaakt.

.../...

De ontworpen bepaling komt erop neer dat met terugwerkende kracht wordt afgeweken van het gemeen recht, volgens hetwelk nieuwe procedureregels onmiddellijk uitwerking hebben, ook t.a.v. nog hangende zaken.

Opdat de terugwerkende kracht van de ontworpen regeling kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de terzake geldende internationaalrechtelijke en constitutionele normen, moet worden aangetoond dat er voor die retroactiviteit een wettig doel bestaat en dat er een redelijk evenredigheidsverband is tussen dat doel en het middel van de retroactiviteit.

Aangezien het in casu gaat, niet om het met terugwerkende kracht invoeren van een heffing, doch alleen om het creëren van de mogelijkheid om een rechtmatig opgelegde heffing ook werkelijk in te vorderen, kan worden aangenomen dat voldaan is aan de hiervoren vermelde voorwaarden.

3. Aangezien artikel 15 van het ontwerp betrekking heeft op artikel 35octies van de wet van 26 maart 1971 en artikel 16 van het ontwerp een wijziging beoogt aan te brengen in artikel 35quater van die wet, moeten die bepalingen van het ontwerp onderling van plaats worden gewisseld.

.../...

Hoofdstuk IV - Onderwijs

Artikel 17

1. Zoals artikel 17, § 1, van het ontwerp is geredigeerd blijkt niet duidelijk door welk orgaan de indexaanpassing zal worden doorgevoerd.

Evenmin duidelijk is trouwens op welk ogenblik die aanpassing zal gebeuren. Indien het de bedoeling is die aanpassing eenmaal per jaar, bij de aanvang van het nieuwe schooljaar, te laten plaatsvinden, wordt zulks beter met zoveel woorden in de tekst van het ontwerp tot uitdrukking gebracht. De duidelijkheid zou er ook bij zijn gebaat indien in artikel 17, § 1, van het ontwerp, uitdrukkelijk melding werd gemaakt van het concrete aanvangsindexcijfer dat moet worden in aanmerking genomen.

2. Blijkens artikel 17, § 1, van het ontwerp, worden de betrokken inschrijvingsgelden geïndexeerd "vanaf de inwerkingtreding van dit decreet". Uit artikel 33 van het ontwerp valt af te leiden dat dit 1 juli 1997 is. Artikel 17, § 2, van het ontwerp, bepaalt evenwel dat artikel 17 pas op 1 september 1997 in werking treedt. Het spreekt voor zich dat het gebrek aan overeenstemming dat op dit punt bestaat tussen de beide paragrafen van artikel 17 zal moeten worden weggewerkt.

.../...

Hoofdstuk V - Cultuur

Artikelen 19 en 20

Artikel 19 strekt ertoe artikel 108 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 op te heffen. Het voornoemde artikel 108 werd gewijzigd bij artikel 69 (niet artikel 68, zoals in artikel 20 van het ontwerp wordt vermeld) van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992. Met artikel 20 van het ontwerp wordt beoogd ook die wijzigende bepaling uitdrukkelijk op te heffen. Een dergelijke werkwijze is strijdig met de terzake geldende wetgevingstechnische voorschriften. Het volstaat in artikel 19 van het ontwerp het voornoemde artikel 108, "gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992", op te heffen. Artikel 20 dient bijgevolg uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 22

Dit artikel heeft betrekking op het decreet van "20" december 1996, en niet op dat van "21" december 1996, zoals verkeerdelijk wordt vermeld.

.../...

Hoofdstuk VII - Openbare Werken

Artikel 25

Dit artikel strekt ertoe "de inkomsten van de vaarvergunning in de vorm van een waterwegenvignet en de vergunning voor het varen met hoge snelheid" toe te kennen aan de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen "voor het bedrag dat zij zelf int".

De ontworpen bepaling komt neer op een inhoudelijke wijziging van de in het decreet van 4 mei 1994 betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen opgenomen bepalingen inzake de inkomsten van die instelling (hoofdstuk VI, afdeling I, artikelen 44 tot 47). De ontworpen bepaling hoort derhalve thuis in het voornoemde decreet van 4 mei 1994. In plaats van artikel 25 als een autonome bepaling van het ontworpen decreet te redigeren, dient het dan ook als een bepaling tot wijziging van het decreet van 4 mei 1994 te worden geformuleerd.

Artikel 26

Dit artikel strekt ertoe een wijziging aan te brengen in artikel 57 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

.../...

De ontworpen wijziging zou resulteren in de volgende zinloze redactie van het voornoemde artikel 57, eerste lid :

"De Vlaamse regering kan eenmalig de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap «en de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen» het recht geven om ... te worden overgedragen naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen ...".

Blijkens de memorie van toelichting wordt met de ontworpen wijziging beoogd te voorzien in de mogelijkheid om, naast personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ook personeelsleden van de Vlaamse openbare instellingen over te dragen aan de N.V. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen. Men passe artikel 26 in die zin aan.

Hoofdstuk VIII - Financiën

Artikel 27

1. Dit artikel beoogt artikel 60bis, § 9, van het Wetboek der Successierechten aan te vullen met twee leden (niet : "een lid"), teneinde duidelijker tot uiting te brengen dat de bedoelde familiale vennootschappen (de zogeheten "holdings") enkel voor een verlaagd tarief inzake successierechten in aanmerking komen in verhouding tot de nettowaarde van de aandelen van en de vorderingen op hun dochterondernemingen die voldoen aan de voorwaarden, opgesomd in artikel 60bis, §§ 1, 5 en 8, van het Wetboek der Successierechten.

.../...

Zoals het ontworpen artikel 60bis, § 9, tweede lid, is geredigeerd, lijkt evenwel niet op een sluitende wijze te worden bepaald dat de familiale vennootschappen niet in aanmerking komen voor het verlaagd tarief inzake successie-rechten voor de aandelen van al hun dochtervennootschappen, doch enkel in verhouding tot de aandelen van die dochtervennootschappen welke aan de voorwaarden van artikel 60bis, §§ 1, 5 en 8, van het voornoemde Wetboek voldoen. Teneinde op dat punt tot een meer klare tekst te komen zou minstens op het einde van het ontworpen artikel 60bis, § 9, tweede lid, moeten worden geschreven "... op de dochtervennootschappen die aan de voornoemde voorwaarden beantwoorden".

2. Artikel 27 van het ontwerp zal overeenkomstig het bepaalde in artikel 33 pas op 1 juli 1997 in werking treden. Het valt dan ook te betwijfelen of de regeling, zoals die in artikel 27 van het ontwerp is geconcipieerd, zal kunnen worden toegepast op de nalatenschappen welke vóór die datum zijn opengevallen. Die twijfel is des te meer gerechtvaardigd daar uit de tekst van artikel 27 van het ontwerp niet duidelijk valt af te leiden of - zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven - het terzake slechts om een interpretatie zou gaan van artikel 60bis, § 3, van het Wetboek der Successierechten.

.../...

Artikel 30

1. Dit artikel bekrachtigt de vanaf 1 april 1997 verrichte inning van het kijk- en luistergeld door de Vlaamse Gemeenschap.

De memorie van toelichting verduidelijkt in dat verband dat de gemeenschappen overeenstemming hebben bereikt om voortaan zelf het kijk- en luistergeld te innen, welke overeenstemming zou blijken "uit de beslissingen van de verschillende regeringen zijnde de Regering van de Duitstalige Gemeenschap op 20 november 1996, de Vlaamse Regering op 28 januari 1997 en de Franse Gemeenschapsregering op 24 februari 1997". Daarbij wordt ervan uitgegaan dat met de desbetreffende beslissingen van de onderscheiden regeringen kan worden volstaan opdat toepassing zou kunnen worden gemaakt van artikel 5bis, § 5, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, welke bepaling luidt als volgt :

"Tenzij de gemeenschappen er in onderlinge overeenstemming anders over beslissen, zorgt de Staat met inachtneming van de door hem vastgestelde procedure-regels kosteloos voor de dienst van de in § 1 bedoelde belasting (1) voor rekening van en in overleg met de gemeenschappen".

(1) Zijnde het kijk- en luistergeld.

Uit de geciteerde wetsbepaling valt weliswaar af te leiden dat de gemeenschappen in onderlinge overeenstemming kunnen beslissen om zelf in te staan voor de Dienst Kijk- en Luistergeld, doch er blijkt niet uit welke vorm die "onderlinge overeenstemming" moet aannemen, noch welke organen van de gemeenschappen de beslissing kunnen nemen. Zo rijst de vraag of het terzake kan volstaan dat na onderling overleg tussen de onderscheiden gemeenschapsregeringen meerdere parallelle beslissingen worden getroffen, dan wel of er op dat vlak een samenwerkingsakkoord moet worden gesloten dat beantwoordt aan de vereisten van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Neemt men aan dat dit laatste niet is vereist, dan blijft hoe dan ook de vraag of de beslissing inzake het kijk- en luistergeld een zaak van de respectieve gemeenschapsregeringen is, dan wel het optreden van de betrokken parlementen veronderstelt.

De in artikel 30 van het ontwerp beoogde bekrachtiging houdt een principiële beslissing in met betrekking tot de inning van een belasting, zijnde het kijk- en luistergeld. De bevoegdheid inzake belastingen komt in beginsel aan het wetgevend orgaan toe (1). Hieruit volgt dat, ook al is geen formeel - en door de respectieve parlementen te bekrachtigen (2) - samenwerkingsakkoord ver-

(1) Zie het bepaalde in artikel 170, § 2, van de Grondwet, wat betreft de belastingen ten behoeve van de gemeenschap of het gewest.

(2) Artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat de akkoorden welke betrekking hebben op de aangelegenheden die bij decreet

eist, de beslissing om voortaan zelf voor de Dienst Kijk- en Luistergeld in te staan, een te belangrijke beslissing in een belastingsmaterie uitmaakt opdat de betrokken gemeenschapsregeringen die zouden kunnen nemen, buiten enig optreden van de respectieve parlementen.

De gemeenschappen kunnen derhalve enkel worden geacht naar behoren tot een "onderlinge overeenstemming" in de zin van artikel 5bis, § 5, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, te zijn gekomen op het vlak van de inning van het kijk- en luistergeld, in zover daartoe door de respectieve parlementen is opgetreden. De memorie van toelichting doet er evenwel van blijken dat er op dat vlak weliswaar een "consensus" bestaat tussen de onderscheiden gemeenschapsregeringen, doch dat de betrokken parlementen zich terzake niet hebben uitgesproken, laat staan de regeringsbeslissingen hebben bekrachtigd, waaraan in de memorie van toelichting wordt gerefereerd.

Uit wat voorafgaat moet dan ook worden geconcludeerd dat de vermelding, in artikel 30 van het ontwerp, van de aanvangsdatum van 1 april 1997 voorbarig is, daar de

worden geregeld, alsmede de akkoorden die de gemeenschap of het gewest kunnen bezwaren of Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, eerst gevolg hebben nadat zij instemming hebben verkregen bij decreet. In casu moet worden aangenomen dat het "akkoord" ten gevolge waarvan bepaalde Belgen het kijk- en luistergeld zouden moeten betalen aan een Vlaamse administratie of zelfs privé-vennootschap in plaats van aan een federale Belgische administratie of instelling, die Belgen persoonlijk bindt, afgezien van de vraag of het de Vlaamse Gemeenschap bezwaart.

.../...

gemeenschappen met toepassing van artikel 5bis, § 5, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, nog niet naar behoren "in onderlinge overeenstemming" hebben beslist om zelf tot de inning van het kijk- en luistergeld over te gaan.

2. In subsidiaire orde mag worden opgemerkt dat het procédé van de bekrachtiging dat in artikel 30 van het ontwerp wordt gehuldigd geen aanbeveling verdient. Beter ware het dat de Vlaamse regering met toepassing van artikel 5bis, § 5, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, zou worden gemachtigd te zorgen voor de inning van het kijk- en luistergeld door de Vlaamse Gemeenschap, volgens de door haar vastgestelde procedure-regels (1).

(1) Indien aan de regering opdracht wordt gegeven om een regeling uit te werken, kan zij zelf de datum van inwerkingtreding van die regeling bepalen. Het is dan niet meer nodig om in de tekst van de delegatiebepaling de datum te vermelden vanaf dewelke de inning door de Vlaamse Gemeenschap plaats vindt.

Hoofdstuk IX - Toerisme

Artikel 31

Dit artikel strekt ertoe de Vlaamse regering te machtigen om, voor de jaren 1997 tot en met 1999, "in cumulatie met de subsidiëring voorzien bij toepassing (lees : verleend met toepassing) van het decreet van 20 maart 1991 ... toelagen te verstrekken (lees : subsidies toe te kennen) voor ... :

- 1° de vier landinrichtingsprojecten : Noord-Oost Limburg, Leie en Schelde, Grote Netegebied, Westhoek
- 2° de commerciële centra
- 3° de toeristische uitrusting aan de Vlaamse Kust".

Luidens het tweede lid "(is) deze cumulatie beperkt tot de betoelaagbare uitgaven waartoe de Vlaamse regering beslist".

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot die bepaling gesteld dat "het decreet van 20 maart 1991 betreffende het investeringsfonds en zijn uitvoeringsbesluiten bepalen dat de cumulatie van trekkingsrechten met een andere investeringssubsidie niet toegelaten is tenzij zulks uitdrukkelijk wordt geregeld" en dat "de decreetsbepaling voorziet in zulke bepaling".

.../...

De ontworpen bepaling, die derhalve beoogt te voorzien in een uitzondering op het principiële verbod van "cumulatie" van subsidies, zou met grotere nauwkeurigheid de subsidieerbare investeringen moeten aanduiden. Hoewel de ontworpen bepaling wordt opgenomen in het hoofdstuk dat betrekking heeft op het "toerisme", is bijvoorbeeld geenszins duidelijk of - en zo ja, in welke mate - de investeringen met betrekking tot de vermelde landinrichtingsprojecten en commerciële centra verband moeten houden met het toerisme.

Bovendien is het strijdig met de regels inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de decreetgever en de regering om aan de regering een onbeperkte machtiging te geven om het bedrag van de subsidieerbare uitgaven vast te stellen. Ook op dat punt dient de ontworpen bepaling te worden gepreciseerd.

Hoofdstuk XI - IJzermonument

Artikel 32

Luidens dit artikel wordt "in afwijking van het bedrag voorzien in het decreet van 23 december 1986 (houdende uitroeping van het IJzermonument en het omringende domein te Diksmuide tot Memoriaal van de Vlaamse Ontvoogding), ... op de begroting van het Vlaamse Gewest jaarlijks een toelage van vier miljoen frank ingeschreven ...".

.../...

De ontworpen bepaling komt neer op een wijziging van artikel 3 van het voornoemde decreet van 23 december 1986, dat voorziet in een jaarlijkse indexeerbare subsidie van één miljoen frank. Ze behoort dan ook als een wijzigingsbepaling, en niet als een autonome bepaling te worden geredigeerd.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, IV, VIII en XI werd gegeven door de eerste kamer samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. P. DEPUYDT en G. VAN HAEGENDOREN, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

W. DEROOVER

Het advies betreffende de hoofdstukken III, V, VI, VII, IX, X en XI werd gegeven door de achtste kamer samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN en Mevr. R. THIELEMANS, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris, en toegelicht door de H. C. ADAMS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER